

ผลของอายุการเก็บเกี่ยวและอุณหภูมิในการเก็บรักษาต่อการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของมะยงชิด

Boueaburmanica Griff.

Effect of Harvest Maturity and Storage Temperature on Quality Changes of Marian Plum

Boueaburmanica Griff.

ศิริลดา ศิริวิชชาพร¹ และ สิตอร์ ตองจิตภักดี^{1,2}

Sirilada Sittivitchaporn¹ and Sasitorn Tongchitpakdee^{1,2}

Abstract

The objectives of this research were to determine the effect of harvest maturity and storage temperature on quality changes of marian plum (*Boueaburmanica Griff.*). Fresh marian plums (cv. Toon Klaow) were harvested at 65 and 75 days after full bloom (DAFB). The fruits were stored at 3 temperatures (5, 10 and 13°C) for 15 days. The results showed that regardless of harvest maturity and storage temperature, a^* value (redness), b^* value (yellowness), firmness and titratable acidity (%TA) of the fruit significantly decreased ($p \leq 0.05$) during 15 days of storage, while total soluble solids (TSS) and pH value significantly increased ($p \leq 0.05$). Storage of marian plum fruits at 10°C could delay softening as well as other quality changes (TSS and pH) better than storage at 5 and 13°C, respectively ($p \leq 0.05$). After 15 days of storage at 10°C, marian plums harvested at 65 DAFB had acceptable quality with higher firmness, when compared to those harvested at 75 DAFB.

Keywords : marian plum, maturity, storage temperature

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาผลกระทบของอายุการเก็บเกี่ยว และอุณหภูมิในการเก็บรักษาต่อการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของมะยงชิด โดยนำผลมะยงชิดสดพันธุ์ทูลเก้าซึ่งเก็บเกี่ยวเมื่อมีอายุ 65 และ 75 วันหลังดอกบานมาเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 3 ระดับ (5, 10 และ 13°C) เป็นระยะเวลา 15 วัน จากผลการทดลองพบว่า ค่าสีแดง (a^*), ค่าสีเหลือง (b^*), ความแน่นเนื้อ และปริมาณกรดที่ให้เทเรตได้ (%TA) ของผลมะยงชิดลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ระหว่างการเก็บรักษาเป็นเวลา 15 วัน ในขณะที่ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ (TSS) และพีเอชมีค่าเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ในทุกอายุ การเก็บเกี่ยวและอุณหภูมิในการเก็บรักษา นอกจากนี้ ยังพบว่า การเก็บรักษาผลมะยงชิดที่อุณหภูมิ 10°C ช่วยลดการเปลี่ยนแปลงความแน่นเนื้อและคุณภาพอื่น ๆ ซึ่งได้แก่ ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ (TSS) และพีเอชของผลมะยงชิดได้ดีกว่าการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 และ 13°C ตามลำดับ ($p \leq 0.05$) เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 10°C เป็นเวลา 15 วัน ผลมะยงชิดที่เก็บเกี่ยวเมื่อมีอายุ 65 วันหลังดอกบานยังมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ โดยมีความแน่นเนื้อนากกว่าผลมะยงชิดที่มีอายุ 75 วันหลังดอกบาน

คำสำคัญ : มะยงชิด, ระยะการเจริญเติบโต, อุณหภูมิการเก็บรักษา

บทนำ

มะยงชิด จัดได้ว่าเป็นไม้ผลเมืองร้อนที่มีลักษณะพิเศษเฉพาะตัว รูปทรงผลกลมรีผิว滑 รสชาติดีเฉพาะ มะยงชิดให้ผลผลิตเพียงปีละ 1 ครั้ง ในช่วงเดือนกุมภาพันธุ์ถึงเดือนมีนาคมปีหน้าที่สำคัญของมะยงชิด คือ การสูญเสียคุณภาพอย่างรวดเร็ว เนื่องจากสาเหตุลักษณะทางสรีริวิทยาของมะยงชิดที่มีอายุการจำหน่ายั่งเพียง 3 - 5 วันในสภาพอุณหภูมิห้องและต้องปล่อยให้แก่จัดจึงเก็บได้ (ชนิษฐา, 2551) โดยจะพบการเปลี่ยนแปลงคุณภาพหลังการเก็บเกี่ยว เช่นการสูญเสียความแน่นเนื้อ ซึ่งปัญหาที่ทำให้มะยงชิดไม่เป็นที่ต้องการของผู้ซื้อ ผู้ขาย ผู้ประกอบการ รวมไปถึงผู้บริโภค ซึ่งก่อให้เกิดการสูญเสียผลิตผลจำนวนมาก ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การเปลี่ยนแปลงทางด้านคุณภาพหลังการเก็บเกี่ยวเป็นปัญหาหลัก และเป็นปัจจัยให้ใน 'การกำหนดคุณภาพของมะยงชิด งานวิจัยนี้ต้องการศึกษาผลกระทบของอายุการเก็บเกี่ยวและอุณหภูมิในการเก็บรักษาต่อการ

¹ ภาควิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ 10900

² Department of Food Science and Technology, Faculty of Agro-Industry, Kasetsart University, Bangkok 10900

² ศูนย์นวัตกรรมเทคโนโลยีการเก็บเกี่ยว มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ 10900

² Postharvest Technology Innovation Center, Kasetsart University, Bangkok 10900

เปลี่ยนแปลงคุณภาพของมะยงชิด ซึ่งข้อมูลที่ได้อาจเป็นแนวทางในการยืดอายุการเก็บรักษาและใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาให้เป็นพืชเศรษฐกิจ เพื่อการค้าและการขยายตลาดของมะยงชิดต่อไป

อุปกรณ์และวิธีการ

เก็บเกี่ยวผลมะยงชิดที่มีอายุ 65 และ 75 วันหลังจากบานเต็มที่ จากสวนของเกษตรกรในเขตจังหวัดนราธัย คัดเลือกผลที่มีขนาดใกล้เคียงกัน ไม่มีตำหนิจากโรคและแมลงมาใช้ในการทดลอง หลังจากนั้นทำการขันส่งมาที่ห้องปฏิบัติการภาควิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาหาร คณบดุลสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ล้างทำความสะอาดผลมะยงชิดด้วยน้ำสะอาด และวางผึ่งบนตะแกรงเหล็กกล้าไว้สนิมให้สะเด็ดน้ำ 5 นาที หลังจากนั้นนำมะยงชิดที่ล้างสะอาดและสะเด็ดน้ำแล้ว เรียงใส่ในหลอดแก้วปิดด้วยจุกยางที่มีหัวต่อฝาผ่านสายยางเข้าและออกของอากาศ แล้วนำไปปิดอุ่นห้องบันดาล ควบคุมการไหลของอากาศซึ่งได้ปรับระดับความแรงของบีบบับน้ำในหลอด barostat ควบคุมให้มีอัตราการไหลของอากาศผ่านชุดแก๊สในช่วง 150 มิลลิลิตรต่อนาที เก็บไว้ในห้องควบคุมอุณหภูมิ 5, 10 และ 13 °C ประเมินคุณภาพด้านต่างๆ ทุก 3 วัน เป็นระยะเวลา 15 วัน โดยประเมินคุณภาพทางกายภาพและเคมี ได้แก่ วัดความแน่นเนื้อแบบ compression test ด้วยเครื่องวัดความแน่นเนื้อ (texture analyzer) วัดค่าสีในระบบ CIE L* a* b* โดยค่า L* แทนความสว่าง เริ่มจากสีขาว ($L^* = 100$) ไปจนถึงสีดำ ($L^* = 0$) ค่า a* เป็นสีแดงเมื่อเป็นบวกหรือเป็นสีเขียวเมื่อเป็นลบ และค่า b* เป็นสีเหลืองเมื่อเป็นบวกหรือเป็นสีน้ำเงินเมื่อเป็นลบ โดยใช้เครื่อง ultrascan XE วัดปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ (TSS) โดยใช้เครื่อง hand refractometer วัดค่า pH ของน้ำคั้นมะยงชิดด้วย pH meter และวิเคราะห์ปริมาณกรดทั้งหมดที่ไทเทตได้ (TA) วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์(Completely Randomized Design, CRD) แล้ววิเคราะห์ความแปรปรวน(Analysis of variance, ANOVA) และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan Multiple Range Test (DMRT) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS Version 16.0 For Windows ที่ระดับความเชื่อมั่นอยู่ที่ 95

ผลและวิจารณ์

จากการทดลองพบว่า อุณหภูมิไม่มีผลต่อค่า a*, c, b*, ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้, ค่าความเป็นกรด-ด่าง และปริมาณกรดที่ไทเทตได้ ($p>0.05$) โดยผลมะยงชิดที่มีอายุ 65 และ 75 วันหลังจากบาน มีแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงค่า a* และค่า b* ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\leq 0.05$) หลังจากการเก็บรักษา 3 วันที่อุณหภูมิ 5, 10 และ 13 °C (Figures 1A, 1B) ผลมะยงชิดที่เก็บเกี่ยวเมื่อมีอายุ 65 วันหลังจากบาน มีค่าเฉลี่ย a* ลดลงจาก 21.9 ในวันเริ่มต้น เป็น 18.9 ในวันที่ 15 ของการเก็บรักษา ค่าเฉลี่ย b* ลดลงจาก 45.6 เป็น 29.9 และในขณะที่ผลมะยงชิดที่มีอายุ 75 วันหลังจากบานมีค่าเฉลี่ย a* ลดลงจาก 23.0 เป็น 19.3 ค่าเฉลี่ย b* ลดลงจาก 43.1 เป็น 30.4 การลดลงของค่า a* และค่า b* ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสีจากสีเหลืองแกรมเขียวเป็นสีส้มเข้ม เนื่องจากมีการสลายตัวของคลอโรฟิลล์เกิดขึ้นในขณะที่แคร์ทีนอยู่ต่ำลงมากขึ้น ซึ่งการสร้างแคร์ทีนอยู่มากขึ้นนี้อาจถูกควบคุมโดยยีนของเอนไซม์ต่างๆ ซึ่งในวิถีการสังเคราะห์จะแตกต่างกันตามชนิดและเนื้อเยื่อของผลไม้ (จริงแท้, 2550)

จากการทดลองพบว่า อุณหภูมิของการเก็บรักษาเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อค่าความแน่นเนื้อ โดยการเก็บรักษาผลมะยงชิดที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส พบร้า ความแน่นเนื้อของผลมะยงชิดลดลง มีลักษณะดูดสีน้ำตาลเกิดขึ้นบริเวณเปลือกของผล และมีอาการช้ำ อาจเป็นผลจากการเกิดอาการสะท้านหนาว (chilling injury) นอกจากนี้ยังพบว่า เมื่อเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 วัน ผลมะยงชิดที่มีอายุการเก็บเกี่ยว 65 วันหลังจากบานมีความแน่นเนื้อมากที่สุด โดยจะมีค่าลดลง 51 % จากวันเริ่มต้น และมีแนวโน้มลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\leq 0.05$) (Figure 1C) โดยเมื่ออายุการเก็บรักษานานขึ้น ความแน่นเนื้อของผลมะยงชิดที่มีอายุ 65 วันหลังจากบาน มีค่ามากกว่าผลมะยงชิดที่มีอายุ 75 วันหลังจากบาน ทั้งนี้เนื่องจากผลมะยงชิดที่มีอายุการเก็บเกี่ยวยังอยกว่าจะมีปริมาณเพกทิน (pectin) มากกว่า ซึ่งเพกทินเป็นองค์ประกอบทางเคมีที่สำคัญของผนังเซลล์ปฐมภูมิและมีคุณสมบัติเดลลามาเคลต้า โดยทั่วไปเพกทินในผลไม้ที่มีอายุน้อยกว่าจะมีขนาดใหญ่และไม่ล่ำล่ายน้ำ (protopectin) ทำให้เซลล์เรียงตัวเกาะกันอยู่อย่างหนาแน่น แต่เมื่อผลไม้เริ่มมีการพัฒนา เข้าสู่กระบวนการกำสรุกมากขึ้น เพกทินจะมีการเปลี่ยนขนาดของโมเลกุลให้มีขนาดเล็กลงและสามารถละลายน้ำได้มากขึ้น ส่งผลทำให้เซลล์เกิดการยึดเกาะกันอย่างหลวมๆ (Seymour and Gross, 1996) นอกจากนี้ยังพบว่าผลมะยงชิดที่มีอายุการเก็บเกี่ยว 75 วันหลังจากบานเป็นระยะที่ผลสุกเต็มที่ อาจมีกิจกรรมการทำงานของเอนไซม์ β -galactosidase และ pectinesterase ซึ่งเป็นเอนไซม์ที่มีมากเมื่อผลมีสุก (Ali et al., 2004) หากว่าผลมะยงชิดที่มีอายุ 65 วันหลังจากบาน จึงส่งผลทำให้เกิดการอ่อน

ตัวของเนื้อเยื่อของผลมะยงชิดได้มากกว่า ซึ่งผลการทดลองดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาของกิวิร์และศิริวรรณ (2552) ที่พบว่าช่วงแรกของการเจริญของผลมะยงชิด ค่าความแน่นเนื้อจะเพิ่มขึ้นและมีค่าลดลงเรื่อยๆ เมื่อผลเริ่มสุก

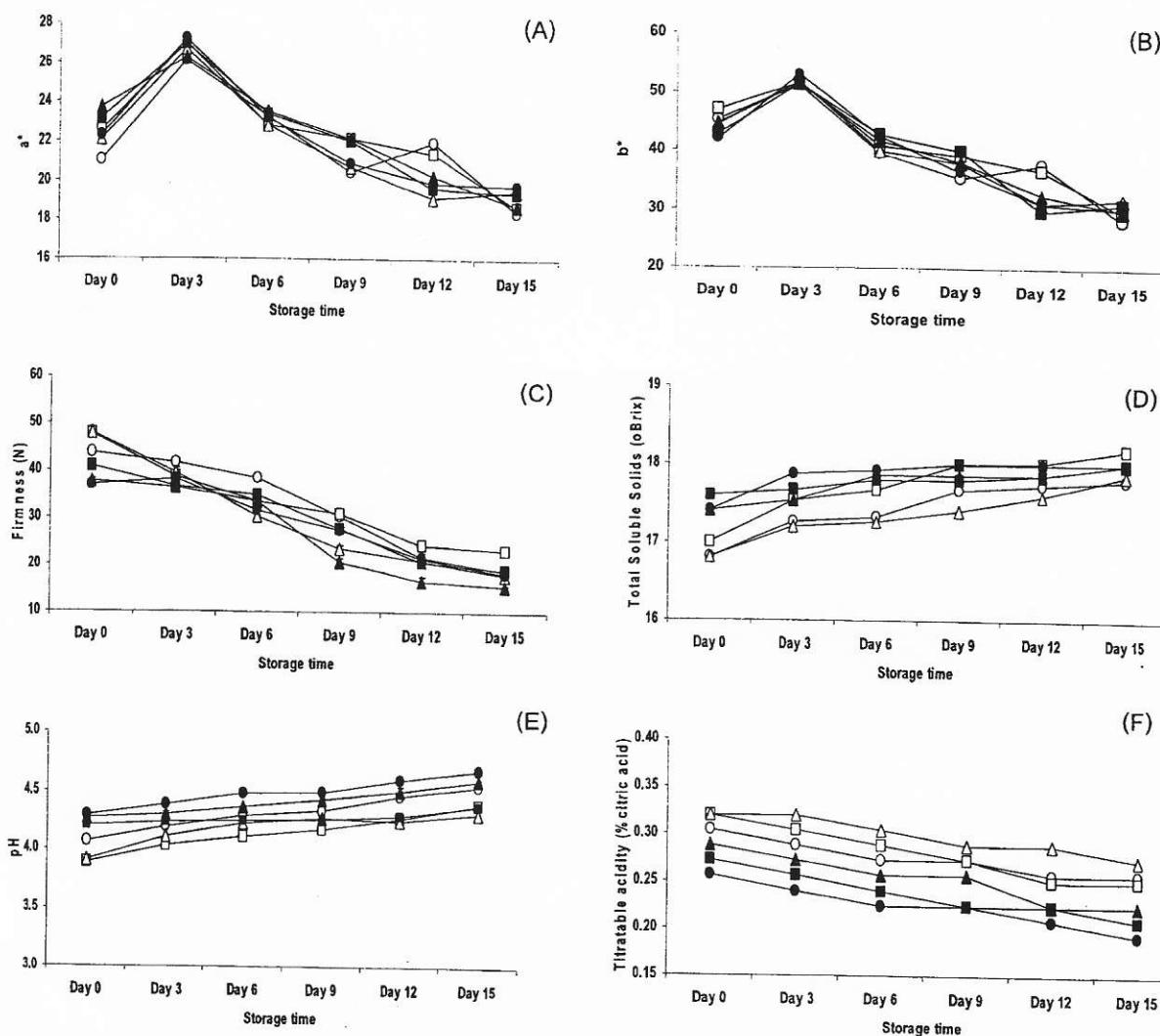

Figure 1 Changes in (A) a^* value, (B) b^* value, (C) firmness, (D) total soluble solids, (E) pH and (F) titratable acidity of *Boucabormanica Griff.* cv. Toon Klaow harvested at various stages of maturity and kept at different storage temperatures. 65 DAFB, 5°C ; 65 DAFB, 10°C ; 65 DAFB, 13°C ; ●— 75 DAFB, 5°C ; ■— 75 DAFB, 10°C and ▲— 75 DAFB, 13°C

ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ของผลมะยงชิดที่มีอายุการเก็บเกี่ยว 65 และ 75 วันหลังจากบาน พบร่วมกันเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) (Figure 1D) ผลมะยงชิดที่มีอายุ 75 วันหลังจากบาน ซึ่งเป็นผลมะยงชิดที่สุก เท่านั้นที่ มีปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้มากกว่าผลมะยงชิดที่มีอายุ 65 วันหลังจากบาน เนื่องจากมีปริมาณน้ำตาลที่ถูกเปลี่ยนจากแป้งที่สะสมระหว่างการเจริญเติบโตอยู่ในผลมากกว่า ซึ่งผลการทดลองที่ได้สอดคล้องกับการศึกษาของกิวิร์และศิริวรรณ (2552) ที่พบว่าปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้มีค่าเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เมื่อผลมะยงชิดมีการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้น

เมื่อผลมีอายุมากขึ้น พิเศษของผลมะยงชิดเพิ่มขึ้น (Figure 1E) ปริมาณกรดที่ไกเกรตได้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) (Figure 1F) โดยผลมะยงชิดที่เก็บเกี่ยวเมื่อมีอายุ 75 วันหลังจากบานมีพิเศษมากกว่าผลมะยงชิดที่มีอายุ 65 วันหลังจากบาน และมีปริมาณกรดที่ไกเกรตได้น้อยกว่าผลมะยงชิดที่มีอายุ 65 วันหลังจากบาน เนื่องจากผลมะยงชิดที่มีอายุน้อยกว่าจะมีการสะสมปริมาณกรดมากกว่าผลมะยงชิดที่มีอายุมากกว่า และมีกรดนำเข้ากรดอินทรีย์ไปใช้ในการหายใจโดยใช้กรดในการเป็นขับสต๊อฟสำหรับการหายใจ เพื่อให้ได้พลังงาน หรืออาจจะถูกนำไปใช้ในกระบวนการสังเคราะห์น้ำตาล

(Wills et al., 1981) เช่นเดียวกับการศึกษาของกิริศร์และศิริวรรณ (2552) ที่พบว่า ปริมาณกรดที่ไทเทเรตได้ลดลงอย่างรวดเร็ว เมื่อผลเริ่มสุกและคงที่ในวันที่ 69 และ 74 หลังคอกบาน

สรุป

อายุการเก็บเกี่ยวและอุณหภูมิในการเก็บรักษามีผลต่อคุณภาพของมะยงชิด ผลมะยงชิดที่มีอายุ 65 วันหลังคอกบาน ซึ่งเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 วัน มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ โดยมีค่าความแห้งเนื้อมากที่สุด อุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นอุณหภูมิที่เหมาะสมในการเก็บรักษาผลมะยงชิด เนื่องจากพบอาการการเกิดจุดสีน้ำตาล บริเวณเปลือกและการห้ำน้อย และการเก็บเกี่ยวผลมะยงชิดที่มีอายุ 65 วันหลังคอกบานอาจเป็นแนวทางใหม่ให้เกษตรกร เก็บเกี่ยวผลมะยงชิดเร็วขึ้น เพื่อยืดอายุการเก็บรักษาและเพิ่มโอกาสในการขยายตลาดการจำหน่ายผลมะยงชิดได้

คำขอบคุณ

ขอขอบคุณโครงการพัฒนาบัณฑิตศึกษาและวิจัยเทคโนโลยีห้องการเก็บเกี่ยว มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และ ภาควิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาหาร คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ที่ให้การสนับสนุนการวิจัยครั้งนี้ นอกจากนี้ยังขอบคุณ น.อ.(พิเศษ) สุปิน เจริญศักดิ์ ที่ให้การสนับสนุนชื่อผลงานวิจัยและ อำนวยความสะดวกในระหว่างการเก็บตัวอย่าง

เอกสารอ้างอิง

- กิริศร์ วนิชกุล และ ศิริวรรณ พรวรรณศรี. 2552. การเจริญของผลมะยงชิดพันธุ์ท้าวอธิ. วารสารวิทยาศาสตร์เกษตรฯ. 40(3)(พิเศษ): 173–176.
 ชนิชฐา เอกจิตต์. 2551. ความถึงในภูมิลังการของศูนย์รวมมะยงชิด – มะปรางหวานใหญ่. วารสารเมืองไม้ผลและพืชผัก. 8(92): 134–137.
 จริงแท้ ศรีพานิช. 2550. ศึกษาหลังการเก็บเกี่ยวและการรายของพีช. โรงพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมและฝึกอบรมการเกษตรแห่งชาติ, นครปฐม. 453 น.
 Ali, Z.M., L.H. Chin, M. Marimuthu and H. Lazan. 2004. Low temperature storage and modified atmosphere packaging of carambola fruit and their effects on ripening related texture changes, wall modification and chilling injury symptoms. Postharvest Biology and Technology 33: 181-192.
 Seymour, G.B. and K.C. Gross. 1996. Cell wall disassembly and fruit softening. Plant Physiology and Biochemistry 7(3): 45–52.
 Wills, R.H.H., T.H. Lee, D. Garham, W.B. McGlasson and E.G. Hall. 1981. Postharvest : An Introduction to the Physiology and Handling of Fruit and Vegetables. New South Wales University Press, N.S.W. 161 p.